

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** *“ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਨਾ ਮਰੂਪ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ, ਉਲਟਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** *ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਮੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਭਾਗਿਆ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** *ਉੱਤਰ:- ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੇਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਵਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੀਤਲ ਹੋਕੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆ ਬਣਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਘੁੱਟਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣੇ ਹਨ, ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ
- ਗੀਤ:-** ਗੀਤ :- ਤੁਮਹੀ ਹੋਮਾਤਾ ਪਿਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਾਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ! ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਹਮ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਪੂਰਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹੈ ਕੀ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਹੈ ਕੀ! ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਲੋਕਿਕ ਟੀਚਰ ਜਾਂ ਸਬੰਧੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸਚ ਪਿਤਾ... ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਡਰ ਵੀ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਜੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਛਾ, ਬਾਕੀ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾ- ਪਿਤਾ ਪਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੀਤਾ ਸੁਣਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਇਹ ਉਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਰੂਰ ਉਹੀ ਹਿਸਟ੍ਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਰੂਰ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵ ਪਹਾੜ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਰੇਬਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿੱਥੇ? ਲੱਭਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣਨ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਹੁਣ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੇ ਉਹ ਸ੍ਰਰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਹੁਣ ਤੇ ਹੈ ਅੰਤ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਣੀ ਚੰਗੀ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ? ਫਰਕ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ? ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਓਪੀਨਿਅਨ ਲਿੱਖਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਉਸਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਵੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹੋਗੇ ਕੋਈ ਮੁਰਝਾਇਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਹਾਲੇ ਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਉਤਰੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੂ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਫਿਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਹੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਉਣ, ਇਹ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਲ ਫਿਰ ਘੁਟਕਾ ਆਉਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਰੋਣਾ, ਪਿੱਟਣਾ ਜਾਂ ਬੇਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮਾਇਆ ਪਾਦਰ (ਜੂਤਾ) ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਝੱਟ ਵਾਈ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋਇਆ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ! ਇਹ ਹੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ-ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਉਹ ਹਨ, ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਧੰਧੇ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਮੁਰਝਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮੁਰਝਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਾਰੇ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਵੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਇਆ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਧੱਕੇ ਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ! ਬਾਪ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ - ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪੇ ਹੀ ਸੌਂਕ ਨਾਲ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, (ਉਮੰਗ ਦਵਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਦਾ ਤੀਰ ਲਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਤਲਵਾਰਾਂ ਵੀ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਯੋਗ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਬੜੀ ਤਿੱਖੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਹੁਲਾਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਜਾਕੇ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਪੱਦ ਪਾਵੋਗੇ। ਅੰਤਕਾਲ ਜੋ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਸਿਮਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਿਮਰੇ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ (ਵਰਸਾ) ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੱਚੇ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਢੇਰ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਲਟੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਉਦੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਲਟੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਹੋ ਗਿਆ! ਅਰੇ, ਖਾਤਾ ਉਲਟਾ ਤੇ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ! ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪਲੀਤ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੋ। ਅੱਜ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਲ ਫਿਰ ਮੁਰਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਮੋਹਜੀਤ ਕਟੁੰਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਬਾਪ ਫਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ। ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਚਾਰਟ ਵੀ ਰੱਖਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਿੱਠੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬੜੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਵੇਖ ਕਹਿਣਗੇ ਹੁਣ ਇਸ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਵੇ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਿੰਤਰ ਬਣ ਵਿਚਿੰਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ, ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸਪੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਓਨਾ ਲੱਗਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਛੁੱਟੀ ਲੈਕੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵੀ ਹਨ, ਮੋਹ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ

ਮਿਲਿਆ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਦਾ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੀਤਲ ਹੋਕੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆ ਬਣਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਗਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਗਤੀ ਹੀ ਹੋਈ। ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਾਉਣ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੋਈ ਘੰਟਾ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਧਾਕਲਪ ਘੁਟਕਾ ਖਾਧਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋ। ਉਹ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਨੀਂਦ ਵੀ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਸਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਫਿਰ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਕਦੇ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਚਲਨ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਲ - ਗੁਲ ਉਦੋਂ ਬਣਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮਝ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੀ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਕਤ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਵੇਗੀ - ਇਹ ਅਸੀਂ ਗਫ਼ਲਤ ਕੀਤੀ। ਬਾਪ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਨ ਿ ਰਬ ਂਧਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਗ ਿ ਆਨ ਦੀ ਮਸਤੀ ਹ ੋ ਵ ੇ। ਦੇ ਹ - ਅਭ ਿ ਮ ਾ ਨ ਦੀ ਚਲਨ ਨ ਾ ਹ ੋ ਵ ੇ। ਆਪਸ ਵ ਿੱਚ ਲ ੂ ਣ ਪ ਾ ਣੀ ਹ ੋ ਣ ਦੇ ਸ ਂਸਕ ਾ ਰ ਨ ਾ ਹ ੋ ਣ। ਦੇ ਹਧ ਾ ਰ ਿ ਆ ਂ ਨ ਾ ਲ ਪ ਿ ਆ ਰ ਹੈ ਤ ਾ ਬ ਂਧਨਮ ੁ ਕਤ ਹ ੋ ਨਹ ਿ ਸਕਦ ੇ।

2. ਕਰਮਯ ੋ ਗ ਿ ਬਣਕ ੋ ਰਹ ਿ ਣ ਾ ਹ ੈ, ਯ ਾ ਦ ਵ ਿੱਚ ਬ ੈ ਠ ਣ ਾ ਜਰ ੂ ਰ ਹ ੈ। ਆਤਮ - ਅਭ ਿ ਮ ਾ ਨ ਿ ਬਣ ਬਹ ੁ ਤ ਮ ਿੱਠ ਾ ਅਤ ੇ ਸ਼ ਿ ਤਲ ਬਣਨ ਦ ਾ ਪ ੁ ਰ ਾ ਸ਼ਰਥ ਕਰਨ ਾ ਹ ੈ। ਸਰਵ ਿ ਸ ਵ ਿੱਚ ਹ ੱਡ ਿ ਆ ਂ ਵ ਿ ਦ ੋ ਣ ਿ ਆ ਂ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- * ਵਰਦ ਾ ਨ :- ਏਕਾਨਾਮੀ ਅਤੇ ਇਕਾਨਾਮੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੁਵਾਰਾ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਭਵ:*
ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਹਲਚਲ ਦਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਟਚਿੰਗ ਅਤੇ ਕੈਚਿੰਗ ਪਾਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਏਕਾਨਾਮੀ ਅਤੇ ਇਕਾਨਾਮੀ ਵਾਲੇ ਬਣੇ। ਏਕਾਨਾਮੀ ਅਤੇ ਇਕਾਨਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕੈਚ ਕਰ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- *ਸਲ ੋ ਗਨ:- ਸਥੂਲ ਸੂਖਸ਼ਮ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।*

*****